

OpANAF nr. 2546/2016 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a măsurilor asigurătorii de către organele fiscale competente și pentru aprobarea modelelor, modului de utilizare și de păstrare a unor formulare – MO nr. 0703 din 09 septembrie 2016

Având în vedere dispozițiile art. 213, 214 și art. 220 alin. (2¹) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, șeful Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Articolul 1

Se aprobă Procedura de aplicare a măsurilor asigurătorii de către organele fiscale competente, prevăzută în anexa nr. 1.

Articolul 2

(1) Se aprobă modelele, modul de utilizare și de păstrare ale următoarelor formulare:

1. „Referat justificativ al disponibilității măsurilor asigurătorii”, prevăzut în anexa nr. 2;
2. „Decizie de instituire a măsurilor asigurătorii”, prevăzută în anexa nr. 3;
3. „Referat justificativ de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii”, prevăzut în anexa nr. 4;
4. „Decizie de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii”, prevăzută în anexa nr. 5;
5. „Referat justificativ de ridicare a măsurilor asigurătorii”, prevăzut în anexa nr. 6;
6. „Decizie de ridicare a măsurilor asigurătorii”, prevăzută în anexa nr. 7.

(2) Anexele nr. 1-7 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Articolul 3

Direcția generală antifraudă fiscală, Direcția Generală a Vămilor, Direcția generală control venituri persoane fizice, Direcția generală executări silite cazuri speciale și structurile teritoriale coordonate de aceasta, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale teritoriale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Articolul 4

(1) Prevederile prezentului ordin se aplică pentru măsurile asigurătorii dispuse după data intrării sale în vigoare, iar cele dispuse în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și intrarea în vigoare a prezentului ordin se continuă potrivit prevederilor acestuia.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul șefului Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.929/2016 pentru aprobarea modelelor formularelor „Referat justificativ de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii” și „Decizie de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 30 iunie 2016, se abrogă.

Articolul 5

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Eugen-Dragoș Dorog

București, 5 septembrie 2016.

Nr. 2.546.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ

de aplicare a măsurilor asigurătorii de către organele fiscale competente

Capitolul I

Termeni

1. Organele fiscale competente pentru disponibilitatea măsurilor asigurătorii sunt următoarele:

a) organ de control - organ de control competent, potrivit legii, al Direcției generale antifraudă fiscală, Direcției Generale a Vămilor, Direcției generale control venituri persoane fizice, Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și organelor fiscale subordonate acestora;

b) organ de executare - organ de executare competent, potrivit legii, al Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și organelor fiscale teritoriale subordonate acestora, după caz;

c) organul fiscal competent în administrarea debitorului, în cazul atragerii răspunderii solidare a persoanelor răspunzătoare care sunt în administrarea altor organe fiscale centrale;

d) organ de executare silite cazuri speciale - organ de executare silite cazuri speciale competent, potrivit legii, al Direcției generale executări silite cazuri speciale și serviciilor executări silite cazuri speciale regionale.

2. Prin activ patrimonial urmărilor, în sensul prezentei proceduri, se înțelege bunurile mobile sau imobile urmărilor, precum și orice sume urmărilor deținute și/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane, conturile de disponibilități și de depozite bănești, în lei și în valută, precum și orice alte active aflate în patrimoniul unui debitor.

3. În vederea instituirii de urgență a măsurilor asigurătorii asupra bunurilor mobile identificate în tranzit de către organul de control, competența ducerii la îndeplinire revine organului de executare în a cărui rază teritorială organul de control face constatarea actului sau a faptului supus dispozițiilor legale fiscale, prevederile art. 40 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Cod de procedură fiscală, aplicându-se în mod corespunzător.

Capitolul II

Documente întocmite de organele fiscale competente

4. Referatul justificativ al disponibilității măsurilor asigurătorii se întocmește de către organul fiscal competent și stă la baza emiterii Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii.

5. Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii se întocmește de către organul fiscal competent, când există pericolul ca debitorul sau persoanele prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală, după caz, să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.

6. Referatul justificativ de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii se întocmește de către organul fiscal competent care a instituit măsurile asigurătorii și stă la baza emiterii Deciziei de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii.

7. Decizia de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii se întocmește de către organul fiscal competent care a instituit măsurile asigurătorii, când există motive de prelungire a valabilității acestora, în situația în care nu au fost sesizate organele de urmărire penală, pe numele debitorului sau a persoanelor prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală, după caz, nu a fost emis și comunicat titlul de creanță sau decizia de atragere a răspunderii solidare.

8. Procesul-verbal de sechestrul asigurător pentru bunuri mobile se întocmește de către organul de executare în a cărui rază teritorială se află bunurile urmărilor, în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse.

9. Procesul-verbal de sechestrul asigurător pentru bunuri imobile se întocmește de către organul de executare în a cărui rază teritorială se află bunurile urmărilor, în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse.

10. Adresa de înființare a popririi asigurătorii asupra disponibilităților bănești se întocmește de organul de executare în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse.

11. Adresa de înființare a popririi asigurătorii asupra sumelor datorate debitorului de către terți se întocmește de către organul de executare în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse.

12. Referatul justificativ de ridicare a măsurilor asigurătorii se întocmește de organul fiscal competent și stă la baza emiterii Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii.

13. Decizia de ridicare a măsurilor asigurătorii se întocmește de către organul fiscal competent care a dispus măsura asigurătorie.

14. Adresa privind transformarea măsurilor asigurătorii în măsuri executorii asupra disponibilităților bănești se întocmește de către organul de executare care a dus la îndeplinire măsurile asigurătorii.

15. Adresa privind transformarea măsurilor asigurătorii în măsuri executorii asupra sumelor datorate debitorului de către terți se întocmește de către organul de executare care a dus la îndeplinire măsurile asigurătorii.

Capitolul III

Procedura de instituire, ducere la îndeplinire și ridicare a măsurilor asigurătorii dispuse de organul de control

A. Procedura de instituire a măsurilor asigurătorii de către organul de control

16. Organul de control poate dispune măsuri asigurătorii, în mod excepțional, respectiv atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea, în următoarele situații:

a) în urma constatării unor împrejurări privind săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în domeniul financiar-fiscal sau vamal, în cazul cărora creanțele

fiscale nu sunt stabilite prin acte administrative fiscale, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare;

b) pe parcursul desfășurării inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale, în cazul estimării diferențelor de obligații fiscale principale, până la finalizarea acțiunii, emiterea și comunicarea actelor administrative fiscale, în situația în care urmează să fie stabilite obligații fiscale cu ocazia acțiunilor efectuate de organele de control prin acte administrative fiscale de impunere;

c) în timpul desfășurării acțiunii de control, ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, până la stabilirea diferențelor de impozite, taxe și contribuții prin acte administrative fiscale;

d) în timpul sau ca urmare a unui control inopinat efectuat de organele de control;

e) în situația în care a fost aplicată sancțiunea amenzii contravenționale sau a confiscării contravalorii bunurilor ori a altor sume.

17. În situația în care organul de control, în timpul acțiunii de control, efectuată după procedurile prealabile de documentare pentru control, și în urma analizei dosarului fiscal, situațiilor financiare, declarațiilor fiscale sau a altor documente și a informațiilor pe care le deține, constată că există suficiente informații că debitorul nu și-a declarat materia impozabilă și totodată apreciază că există pericolul iminent să se sustragă de la plata obligațiilor la bugetul general consolidat sau să prejudicieze bugetul, prin ascunderea sau risipirea patrimoniului, periclitând sau îngreunând în mod deosebit colectarea, va dispune luarea măsurilor asigurătorii, iar organul de executare va proceda la ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii.

18. Organul de control nu va dispune măsuri asigurătorii pentru debitorii aflați în insolvență potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, sau când debitorul nu deține active patrimoniale urmăribile.

19. Măsurile asigurătorii care pot fi dispuse sunt următoarele:

a) sechestrul asigurător pentru bunuri imobile;

b) sechestrul asigurător pentru bunuri mobile, inclusiv titluri de valoare și bunuri mobile necorporale;

c) poprirea asigurătorie asupra sumelor datorate debitorului de către terți;

d) poprirea asigurătorie asupra disponibilităților bănești din conturile bancare.

20. În vederea dispunerii măsurilor asigurătorii, dacă nu sunt deținute suficiente informații privind activele patrimoniale ale debitorului, organul de control va desfășura, după caz, următoarele activități de documentare și pregătire:

a) identificarea conturilor de disponibilități și a depozitelor bancare ale debitorului/persoanelor la care s-a atras sau urmează să se atragă răspunderea solidară, după caz, precum și a unităților bancare care le administrează, evidențiate în documentele contabile ale acestora, precum și consultarea aplicației informatice deținute de Agenția Națională de Administrare Fiscală și utilizate de unitățile subordonate;

b) identificarea în declarațiile informative și/sau în evidența contabilă a sumelor datorate de către terți debitorului/persoanelor la care s-a atras sau urmează să se atragă răspunderea solidară de către terți;

c) identificarea bunurilor proprietate a debitorului/persoanelor la care s-a atras sau urmează să se atragă răspunderea solidară și a locațiilor unde acestea se gădesc.

21. În cazul în care se impune, organul de control va proceda și la obținerea de alte informații cu privire la activele patrimoniale ale debitorului.

22. Organul de control va consulta bazele de date ale următoarelor instituții:

a) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, oficiile și birourile teritoriale ale acesteia, cu privire la bunurile imobile aflate în patrimoniul debitorului;

b) Direcția Regim Permise de Conducere și Înmătrulare a Vehiculelor, cu privire la bunurile mobile reprezentând vehicule înmatriculate în România, aflate în patrimoniul debitorului;

c) Autoritatea Navală Română, cu privire la bunurile mobile reprezentând nave de tip transport sau agrement, aflate în patrimoniul debitorului;

d) Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, cu privire la bunurile mobile reprezentând aeronave de tip transport sau agrement, aflate în patrimoniul debitorului;

e) Oficiul Național al Registrului Comerțului, cu privire la acțiunile/părțile sociale deținute de către debitor la societăți comerciale;

f) orice altă bază de date la care are drepturi de acces și care oferă informații cu privire la patrimoniul debitorului.

23. Organul de control poate solicita alte informații de la următoarele instituții:

a) unități administrativ-teritoriale, în cadrul cărora sunt organizate direcții/compartimente/structuri de impozite și taxe locale, cu privire la bunurile imobile și mobile aflate în patrimoniul debitorului;

b) Depozitarul Central, autorizat potrivit legii, cu privire la acțiunile cotate pe piața bursieră deținute de către debitor la societăți comerciale;

c) orice alte instituții care dețin informații cu privire la bunurile și veniturile debitorului.

24. Pe baza informațiilor obținute, organul de control întocmește Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii, în care se motivează, de drept și de fapt, necesitatea dispunerii măsurilor asigurătorii și se precizează sumele estimate sau stabilite, după caz.

25. Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii va conține cel puțin următoarele elemente:

a) datele de identificare ale debitorului;

b) temeiul de drept;

c) prezentarea stării fiscale de fapt a debitorului, constatată în urma documentării, a inspecției fiscale, a verificării situației fiscale personale la persoanele fizice, a controlului vamal, a controlului antifraudă ori ca urmare a constatării la fața locului, după caz;

d) cuantumul sumelor estimate sau stabilite, după caz, potrivit competențelor de către organele de control;

e) prezentarea activelor patrimoniale asupra cărora pot fi instituite măsurile asigurătorii;

f) motivarea necesității dispunerii măsurilor asigurătorii, în sensul înscrierii indicilor referitoare la pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea, ținând cont și de istoria comportamentului fiscal al debitorului, al reprezentanților legali și al asociaților/acționarilor majoritari.

26. Dispunerea măsurilor asigurătorii se poate întinde asupra bunurilor proprietate a debitorilor, urmăribile potrivit legii, iar dacă valoarea bunurilor proprii ale acestora nu acoperă integral suma estimată/stabilită, măsurile asigurătorii pot fi înființate și asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta, precum și asupra veniturilor reprezentând sume urmăribile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane și disponibilități aflate în conturile bancare.

27. Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii va cuprinde, distinct, cel puțin următoarele:

a) prezentarea cu caracter informativ a activelor patrimoniale asupra cărora pot fi instituite măsuri asigurătorii, respectiv informațiile, datele și documentele deținute de organul de control ca urmare a analizelor și/sau controalelor efectuate;

b) prezentarea activelor patrimoniale selectate pentru instituirea efectivă a măsurilor asigurătorii;

c) tipurile de măsuri asigurătorii propuse a fi dispuse.

28. În cazul bunurilor proprietate a debitorului, dispunerea măsurilor asigurătorii se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea sumei estimate/stabilite, în următoarea ordine:

a) bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit a debitorului;

b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate desfășurării activității care constituie principala sursă de venit;

c) bunurile mobile și imobile care se află temporar în deținerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele;

d) ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246 din Codul de procedură fiscală;

e) mașini-unelte, utilaje, materiale prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit;

f) produse finite;

g) bunuri perisabile sau supuse degradării;

h) bunuri deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta.

29. În situația în care, ulterior dispunerii măsurilor asigurătorii, organul de control identifică alte venituri urmăribile ori bunuri care pot atinge limita de 150% din valoarea sumei estimate/stabilite, acesta înștiințează organul de executare, cu menționarea acestora și estimarea bunurilor identificate. Organul de executare aplică în mod corespunzător prevederile pct. 70-79.

30. În cazul debitorilor persoane fizice, prevederile art. 238 alin. (2) din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

31. În cazul în care bunurile perisabile sau supuse degradării sunt de natura bunurilor alimentare și/sau animale, organul de control va anunța direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor (DSVSA) competentă teritorial pentru verificări tehnice sau constatarea conformității acestora, după caz, iar în funcție de rezultatul verificărilor, acestea vor face sau nu, după caz, obiectul Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii.

32. Pentru estimarea valorii bunurilor mobile și imobile proprietate a debitorului ce vor face obiectul măsurilor asigurătorii se vor avea în vedere următoarele:

a) valoarea de inventar a bunurilor din contabilitatea debitorului redusă, după caz, cu valoarea de amortizare a acestora;

b) valoarea titlurilor de valoare conform datelor publicate pe piața bursieră sau valoarea nominală a acestora;

c) valoarea estimată de către organul de control;

d) pentru bunurile imobile, valoarea rezultată din expertizele actualizate privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, utilizate de Camera Notarilor Publici, comunicate anual organelor fiscale în baza art. 111 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

33. Organul de control nu va dispune măsuri asigurătorii asupra bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la pct. 28, în cazul în care acestea se încadrează în asigurarea atingerii limitei de 150% față de valoarea creanței estimate/stabilite. La dispunerea măsurilor asigurătorii asupra bunurilor proprietate a debitorului, pe lângă ordinea prevăzută la pct. 28, se va avea în vedere și posibilitatea de valorificare a bunurilor.

34. În situația în care măsurile asigurătorii dispuse în conformitate cu pct. 28 nu acoperă 150% față de valoarea creanței estimate/stabilite, organul de control va dispune măsuri asigurătorii asupra veniturilor reprezentând sume urmăribile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane și disponibilități aflate

în conturile bancare, cu excepția debitorilor persoane fizice, caz în care se realizează verificarea situației fiscale personale a acestora.

35. Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii va fi întocmit, într-un singur exemplar, de organul de control, avizat de șeful de serviciu/inspectorul-șef antifraudă (la nivel direcție) și aprobat de conducătorul organului de control. Prin conducătorul organului de control se înțelege:

a) inspectorul general adjunct antifraudă în subordinea căruia își desfășoară activitatea inspectorii antifraudă care întocmesc referatul sau inspectorul general antifraudă în situația în care inspectorii antifraudă care inițiază instituirea măsurilor asigurătorii sunt în subordinea mai multor inspectori generali adjuncți antifraudă;

b) conducătorul activității de inspecție fiscală, respectiv directorul general adjunct inspecție fiscală în cazul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili (DGAMC), șeful de administrație adjunct - inspecție fiscală în cazul administrațiilor județene ale finanțelor publice, șeful de administrație adjunct - inspecție fiscală în cazul administrațiilor sectoarelor 1-6 ale finanțelor publice și administrației fiscale pentru contribuabili mijlocii din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice;

c) directorul Direcției de supraveghere și control vamal în situația în care echipa de control este din cadrul aparatului central sau directorul Direcției regionale vamale în situația în care echipa de control este din cadrul regionalelor vamale și al birourilor vamale;

d) directorul general al Direcției generale control venituri persoane fizice.

36. Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii și Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii întocmită în 3 exemplare de către echipa de control se avizează de șeful de serviciu/inspectorul-șef antifraudă (la nivel direcție) și se aprobă de conducătorul organului de control prevăzut la pct. 35.

37. După aprobarea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, două exemplare ale acesteia vor fi transmise organului de executare, în vederea comunicării unui exemplar către debitor, cu excepția situației în care aceasta a fost deja comunicată de către organul de control în timpul acțiunii de control.

38. În situația în care Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii a fost comunicată de organul de control, acesta va transmite un exemplar al deciziei organului de executare, care va proceda, de îndată, la ducerea la îndeplinire întocmai a celor dispuse.

39. În situația în care organul de control emite titlul de creanță, acesta înștiințează, de îndată, organul de executare asupra acestui fapt, urmând ca, odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii să se transforme în măsuri executorii.

B. Procedura de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii dispuse de către organul de control

40. Când există motive de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii, în situația în care pe numele debitorului nu a fost emis titlul de creanță și nu i s-a comunicat acestuia, organul de control emite Decizia de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii, în 3 exemplare. Prevederile pct. 37 și 38 se aplică în mod corespunzător.

41. Decizia de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii se întocmește de către organul de control, este avizată de șeful de serviciu/inspectorul-șef antifraudă (la nivel direcție) și aprobată de conducătorul organului de control prevăzut la pct. 35.

42. În situația în care titlul de creanță nu a fost emis și comunicat în termen de cel mult 6 luni de la data comunicării Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, în cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit până la un an de către organul de control, prin emiterea deciziei prevăzute la pct. 40.

43. Dacă la împlinirea termenului de 6 luni sau un an, după caz, nu a fost emis și comunicat titlul de creanță și nici nu au fost sesizate organele de urmărire penală, potrivit legii, organul de control emite Decizia de ridicare a măsurilor asigurătorii, în cel mult două zile de la împlinirea acestui termen. Prevederile pct. 37 și 38 se aplică în mod corespunzător.

C. Procedura de ducere la îndeplinire, de către organul de executare, a măsurilor asigurătorii dispuse de organul de control

44. După primirea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, măsurile asigurătorii dispuse de organul de control se duc la îndeplinire, de îndată, de organul de executare, în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător. Odată cu comunicarea, după caz, a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, organele de executare procedează la ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii.

45. În situația în care bunurile pentru care organul de control a dispus măsuri asigurătorii sunt pe raza teritorială a altui organ de executare, organul de executare coordonator va transmite o copie certificată a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, de îndată, organului de executare competent, în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse, dispozițiile art. 220 alin. (6) din Codul de procedură fiscală aplicându-se în mod corespunzător.

46. Dacă măsurile asigurătorii sunt instituite asupra unor bunuri perisabile sau degradabile, în scopul protejării valorii acestora, ele pot fi valorificate în condițiile art. 213 alin. (9) din Codul de procedură fiscală, iar contravaloarea acestora, consemnată într-un cont de disponibil deschis la Trezoreria Statului, își menține caracterul asigurătoriu până la data individualizării și ajungerii la scadență a creanței pentru care au fost instituite.

47. Organul de executare duce la îndeplinire măsurile asigurătorii dispuse de către organul de control, aplicând în mod corespunzător dispozițiile pct. 69-79.

48. În situația în care valoarea bunurilor pentru care s-a dispus măsura asigurătorie nu acoperă 150% din valoarea sumei estimate/stabilite, iar ulterior comunicării Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii se identifică alte bunuri sau venituri urmăribile, organul de executare va institui sechestrul asigurătoriu cu respectarea limitei de 150% din valoarea sumei estimate/stabilite sau, după caz, va înființa poprirea asigurătorie.

D. Procedura de ridicare a măsurilor asigurătorii de către organul de control

49. Ridicarea măsurilor asigurătorii dispuse de către organul de control se efectuează de către acesta, în următoarele situații:

a) când au încetat motivele pentru care s-au dispus măsurile asigurătorii;

b) la constituirea garanției prevăzute la art. 211 din Codul de procedură fiscală, în baza înștiințării scrise a organului de executare privind constituirea garanției;

c) în termen de cel mult două zile de la împlinirea termenului de 6 luni sau un an, după caz, de la data la care au fost luate măsuri asigurătorii, în situația în care nu au fost sesizate organele de urmărire penală, iar pe numele debitorului nu a fost emis și comunicat titlul de creanță.

50. Ridicarea măsurilor asigurătorii se efectuează de către organul de control prin întocmirea Referatului justificativ de ridicare a măsurilor asigurătorii, care va sta la baza emiterii Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 35-38.

51. Pe baza Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii emise de organul de control, organul de executare, în termen de cel mult două zile de la data primirii acesteia, duce la îndeplinire cele dispuse, respectiv:

a) ridică ipoteca asupra bunurilor imobile sau mobile din țară sau gajul asupra bunurilor mobile, înștiințând Biroul de carte funciară ori Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare în vederea ridicării notării asupra acestora, după caz;

b) eliberează garanția constituită potrivit art. 211 din Codul de procedură fiscală;

c) ridică poprirea asigurătorie asupra disponibilităților bănești;

d) ridică poprirea asigurătorie asupra sumelor ce se cuvin debitorului de către terți.

52. În situația în care debitorul solicită ridicarea măsurilor asigurătorii prin constituirea unei garanții de natura celor prevăzute la art. 211 din Codul de procedură fiscală, organul de executare analizează garanțiile aduse prin prisma posibilității recuperării sumelor estimate/stabilite.

53. După constituirea garanțiilor potrivit pct. 52, organul de executare va înștiința organul de control care le-a dispus, în vederea emiterii Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii.

54. În situația în care măsurile asigurătorii au fost ridicate ca urmare a constituirii unei garanții, după expirarea termenului prevăzut la art. 213 alin. (7) din Codul de procedură fiscală, organul de executare solicită organului de control acordul cu privire la prelungirea ori eliberarea acesteia, după caz.

E. Dispoziții privind sesizarea organelor de urmărire penală de către organele de control, în cazul măsurilor asigurătorii

55. În situația în care sunt sesizate organele de urmărire penală, organul de control procedează astfel:

a) odată cu sesizarea organelor de urmărire penală, organul de control înștiințează organul de executare cu privire la această sesizare, precum și asupra măsurilor asigurătorii dispuse. În

situația în care au fost luate măsuri asigurătorii potrivit Legii nr. 135/2010, privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, iar acestea vizează același debitor și aceleași active patrimoniale, măsurile asigurătorii încetează de drept prin emiterea de către organul de control a Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii pentru măsurile asigurătorii dispuse de către organul de control;

b) în situația în care au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii și nu au fost luate măsuri asigurătorii potrivit Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, măsurile asigurătorii dispuse de organul de control subzistă până la finalizarea procesului penal. La finalizarea procesului penal, organul fiscal competent procedează conform celor dispuse de hotărârea instanței penale. În cazul în care finalizarea procesului penal se realizează prin ordonanță de clasare cu menținerea prejudiciului, organul de control face demersurile necesare în vederea emiterii titlului de creanță sau a prelungirii termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii până la un an.

56. În situația în care Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii a fost anulată de instanța de judecată, organul de executare procedează, după caz, astfel:

a) ridică poprirea asigurătorie asupra disponibilităților bănești;

b) ridică poprirea asigurătorie asupra sumelor ce se cuvin debitorului de către terți;

c) eliberează garanția constituită potrivit art. 211 din Codul de procedură fiscală;

d) ridică ipoteca asupra bunurilor imobile sau mobile din țară sau gajul asupra bunurilor mobile, înștiințând Biroul de carte funciară ori Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare în vederea ridicării notării asupra acestora, după caz.

Capitolul IV

Procedura de instituire, ducere la îndeplinire și ridicare a măsurilor asigurătorii dispuse de către organele fiscale competente, altele decât organele de control

A. Procedura de instituire a măsurilor asigurătorii de către organele fiscale competente, altele decât organele de control

57. Organul de executare poate dispune măsurile asigurătorii ori de câte ori sunt indicii că există pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitanț sau îngreunând în mod considerabil colectarea, în următoarele situații:

a) înainte de existența posibilității legale de aplicare a măsurilor executorii;

b) dacă creanțele bugetare individualizate în titluri de creanță sau titluri executorii, după caz, vor face obiectul unor înlensniri la plată, potrivit legii.

58. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru deschiderea procedurii de atragere a răspunderii solidară, organul fiscal competent în administrarea debitorului poate dispune măsuri asigurătorii înainte de comunicarea deciziei de atragere a răspunderii solidară persoanelor prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală.

59. Măsurile asigurătorii se pot lua și în situația în care creanța este individualizată, dar termenul de plată nu este îndeplinit, precum și în cazul în care se aprobă deschiderea procedurii de atragere a răspunderii solidară.

60. Pentru instituirea măsurilor asigurătorii de către organele prevăzute la pct. 1 lit. b) și c) se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 18-34.

61. Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii va fi întocmit, într-un singur exemplar, de organele prevăzute la pct. 1 lit. b) și c), după caz, avizat

de șeful de serviciu și aprobat de conducătorul acestora, respectiv directorul general adjunct - activitatea de administrare a veniturilor statului în cazul DGAMC, șeful de administrație adjunct - colectare în cazul administrațiilor județene ale finanțelor publice, administrațiilor sectoarelor 1-6 ale finanțelor publice și administrațiilor fiscale pentru contribuabili mijlocii.

62. Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii, întocmită în două exemplare de către organele prevăzute la pct. 1 lit. b) și c), după caz, se avizează de șeful de serviciu și se aprobă de conducătorul acestora prevăzut la pct. 61, odată cu Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii.

63. După aprobarea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, aceasta va fi comunicată, potrivit legii, în aceeași zi, debitorului sau persoanelor prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală, după caz.

64. La data comunicării Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii potrivit pct. 63, în situația în care bunurile sunt pe raza teritorială a altui organ, organul de executare care a dispus măsurile asigurătorii va transmite un exemplar al deciziei organului de executare silită competent, care va proceda, de îndată, la ducerea la îndeplinire întocmai a celor dispuse prin aceasta. Dispozițiile art. 220 alin. (6) din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

65. În cazul atragerii răspunderii solidare, la data comunicării Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii potrivit pct. 63, organul fiscal competent în administrarea debitorului va transmite un exemplar al deciziei organului de executare care administrează persoanele prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală asupra cărora s-a instituit măsura asigurătorie, care va proceda, de îndată, la ducerea la îndeplinire întocmai a celor dispuse prin aceasta. Dispozițiile art. 220 alin. (6) din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

66. Măsurile asigurătorii dispuse sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile/imobile proprietate a debitorului sau a persoanelor prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală, precum și asupra veniturilor acestora, precum și cele dispuse de organele de urmărire penală așa cum este prevăzut la art. 251 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, sau de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, potrivit legii, se duc la îndeplinire de către organul de executare în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

B. Procedura de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii dispuse de organele fiscale competente în administrarea debitorilor pentru care urmează să se atragă răspunderea solidară

67. Când există motive de prelungire a menținerii măsurilor asigurătorii, în situația în care pe numele debitorului nu a fost emis titlul de creanță și nu i s-a comunicat acestuia, organul prevăzut la pct. 1 lit. c) întocmește Decizia de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii, în două exemplare, ce va fi avizată de șeful de serviciu și aprobată de conducătorul acestui organ, astfel cum este prevăzut la pct. 61. Un exemplar al deciziei se comunică, potrivit legii, persoanei prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală.

68. În situația în care titlul de creanță nu a fost emis și comunicat, potrivit legii, dispozițiile pct. 42 și 43 se aplică în mod corespunzător.

C. Procedura de ducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de organele fiscale competente, altele decât organele de control

69. După primirea Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, măsurile asigurătorii dispuse de organele prevăzute la pct. 1 lit. b) și c), după caz, se duc la îndeplinire, de îndată, de organul de executare silită competent potrivit legii, denumit în continuare organ de executare silită, în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

70. În situația în care bunurile pentru care organele prevăzute la pct. 1 lit. b) și c), după caz, au dispus măsuri asigurătorii sunt pe raza teritorială a altui organ de executare, organul de executare coordonator va transmite o copie certificată a Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii, de îndată, organului de executare silită competent, în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse, dispozițiile art. 220 alin. (6) din Codul de procedură fiscală aplicându-se în mod corespunzător.

71. Dacă măsurile asigurătorii sunt instituite asupra unor bunuri perisabile sau degradabile, în scopul protejării valorii acestora, ele pot fi valorificate în condițiile art. 213 alin. (9) din Codul de procedură fiscală, iar contravaloarea acestora, consemnată într-un cont de disponibil deschis la unitatea Trezoreriei Statului, își menține caracterul asigurătoriu până la data individualizării și ajungerii la scadență a creanței pentru care au fost instituite.

72. Măsurile asigurătorii dispuse de organele fiscale competente se duc la îndeplinire de organele de executare silită, prin întocmirea următoarelor documente:

- a) proces-verbal de sechestrul asigurător pentru bunuri mobile;
- b) proces-verbal de sechestrul asigurător pentru bunuri imobile;
- c) adresa de înființare a popririi asigurătorii asupra disponibilităților bănești;
- d) adresa de înființare a popririi asigurătorii asupra sumelor datorate debitorului de către terți.

73. Bunurile sechestrate asigurătorii vor putea fi lăsate în custodia ori în administrarea debitorului sau a persoanelor prevăzute la art. 25 din Codul de procedură fiscală ori a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare, după caz. În cazul bunurilor mobile, acestea vor putea fi ridicate și depozitate de către organul de executare silită.

74. În cazul în care se consideră necesară stabilirea custodiei sau administrării bunurilor sechestrate asigurătorii în sarcina altei persoane, conducătorul organului de executare silită va aproba această măsură în baza unui referat justificativ.

75. Organul de executare silită va atribui custodelui sau administratorului-sechestrului, după caz, următoarele responsabilități în ceea ce privește custodia și administrarea bunului indisponibilizat, respectiv:

- a) executarea lucrărilor de reparații la imobile, în vederea prevenirii deteriorării acestora;
- b) luarea măsurilor pentru menținerea în stare de funcționare a utilajelor și echipamentelor date în custodie;
- c) efectuarea cheltuielilor pentru a asigura paza bunurilor primite în custodie;
- d) administrarea bunurilor indisponibilizate, chirilor, arendei și altor venituri obținute din administrarea acestora, inclusiv apărarea în litigii privind imobilul respectiv, consemnarea veniturilor încasate la unitățile abilitate, precum și responsabilitatea de a depune recipisa la organul de executare silită;
- e) îndeplinirea oricăror altor activități cu privire la custodia și administrarea bunurilor stabilite de organul de executare silită.

76. Custodele și/sau administratorul-sechestrului, în cazul în care este o altă persoană decât debitorul sau persoana prevăzută la art. 25 din Codul de procedură fiscală ori creditorul, după caz, primește pentru responsabilitățile îndeplinite o remunerație stabilită de organul de executare silită, ținându-se seama de activitatea depusă și avându-se în vedere următoarele aspecte:

- a) caracteristicile specifice bunului dat în custodie sau în administrare;
- b) condițiile pe care custodele și/sau administratorul-sechestrului trebuie să le asigure pentru păstrarea, conservarea, menținerea în stare de funcționare a bunului;
- c) valoarea bunului dat în custodie sau în administrare;
- d) prețurile de piață practicate în zona pentru depozitarea (păstrarea) bunurilor similare;
- e) dificultățile întâmpinate în îndeplinirea sarcinilor sale;
- f) orice alte elemente relevante pentru evaluarea remunerației custodelui și/sau a administratorului-sechestrului.

77. În cazul înființării sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare silită se comunică de îndată pentru notare Biroului de carte funciară.

78. În cazul înființării sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare silită se comunică de îndată instituțiilor publice și private care gestionează informații despre bunurile mobile ale debitorului, pentru înscrierea dreptului de gaj în favoarea statului și pentru înscrierea garanțiilor reale la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

79. În situația în care valoarea bunurilor pentru care s-a dispus măsura asigurătorie nu acoperă 150% din valoarea sumei estimate/stabilite, iar ulterior comunicării Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii sunt identificate alte bunuri sau venituri urmăribile, organul de executare va institui sechestrul asigurător cu respectarea limitei de 150% din valoarea sumei estimate/stabilite sau, după caz, va înființa poprirea asigurătorie.

D. Procedura de ridicare a măsurilor asigurătorii dispuse de organele fiscale competente, altele decât organele de control

80. Măsurile asigurătorii dispuse vor fi ridicate de către organul de executare silită, în baza deciziei motivate ori a înscrisurilor emise de instanță sau de alte organe competente prin care se dispune aceasta.

81. Ridicarea măsurilor asigurătorii dispuse de către organele prevăzute la pct. 1 lit. b) și c) se efectuează de către acestea, în următoarele situații:

- a) când au încetat motivele pentru care s-au dispus măsurile asigurătorii;
- b) la constituirea garanției prevăzute la art. 211 din Codul de procedură fiscală, în baza înștiințării scrise a organului de executare privind constituirea garanției;
- c) în termen de cel mult două zile de la împlinirea termenului de 6 luni sau un an, după caz, de la data la care au fost luate măsuri asigurătorii, în situația în care nu au fost sesizate organele de urmărire penală, iar pe numele debitorului nu a fost emis și comunicat titlul de creanță;
- d) când în urma pronunțării hotărârii judecătorești definitive acestea au rămas fără obiect;
- e) în alte cazuri prevăzute de lege.

82. Ridicarea măsurilor asigurătorii se efectuează de către organul de control prin întocmirea Referatului justificativ de ridicare a măsurilor asigurătorii, care va sta la baza emiterii Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 61-65.

83. Pe baza Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii organul de executare silită, în termen de cel mult două zile de la data primirii acesteia, duce la îndeplinire cele dispuse, respectiv:

- a) ridică poprirea asigurătorie asupra disponibilităților bănești;
- b) ridică poprirea asigurătorie asupra sumelor ce se cuvin debitorului de către terți;
- c) eliberează garanția constituită potrivit art. 211 din Codul de procedură fiscală;
- d) ridică ipoteca asupra bunurilor imobile sau mobile din țară sau gajul asupra bunurilor mobile, înștiințând Biroul de carte funciară ori Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare în vederea ridicării notării asupra acestora, după caz.

84. În situația în care debitorul solicită ridicarea măsurilor asigurătorii prin constituirea unei garanții de natura celor prevăzute la art. 211 din Codul de procedură fiscală, organul de executare analizează garanțiile aduse prin prisma posibilității recuperării sumelor estimate/stabilite. Prevederile pct. 82 și 83 se aplică în mod corespunzător.

85. În situația în care măsurile asigurătorii au fost ridicate ca urmare a constituirii unei garanții, după expirarea termenului prevăzut la art. 213 alin. (7) din Codul de procedură fiscală, organul de executare procedează la prelungirea ori eliberarea acesteia, după caz.

Capitolul V

Procedura de instituire, ducere la îndeplinire și ridicare a măsurilor asigurătorii, în cazul organelor de executare silită cazuri speciale

86. Organul de executare silită cazuri speciale poate dispune măsuri asigurătorii ori de câte ori există pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea, în următoarele situații:

a) după primirea hotărârii judecătorești pronunțate în materie penală, înainte de începerea executării silită prin comunicarea somației;

b) în alte cazuri prevăzute de lege.

87. Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii va fi întocmit, într-un singur exemplar, de organele de executare silită cazuri speciale, avizat, după caz, de șeful de serviciu și aprobat de conducătorul acestuia. În cazuri justificate, referatul se poate aproba de șeful de serviciu, prin delegare de competență.

88. Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii, întocmită în două exemplare de către organele de executare silită cazuri speciale, se avizează, după caz, de șeful de serviciu și se aprobă de conducătorul acestuia sau de persoana delegată potrivit pct. 87, odată cu Referatul justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii.

89. Măsurile asigurătorii dispuse de instanțele judecătorești prin hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală se duc la îndeplinire, de îndată, de către organul de executare silită cazuri speciale.

90. În cazul în care instanțele de judecată în cuprinsul hotărârilor judecătorești pronunțate în materie penală nu specifică bunurile imobile și mobile/conturile bancare/orice sume urmăribile deținute și/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane, organul de executare silită cazuri speciale va aplica în mod corespunzător dispozițiile pct. 19-24.

91. Ridicarea măsurilor asigurătorii se efectuează de către organele de executare silită cazuri speciale prin întocmirea Referatului justificativ de ridicare a măsurilor asigurătorii, care va sta la baza emiterii Deciziei de ridicare a măsurilor asigurătorii, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 87 și 88.

92. În vederea instituirii, ducerii la îndeplinire și a ridicării măsurilor asigurătorii, în cazul organelor de executare silită cazuri speciale, prevederile pct. 19-28, 30-33, 58-59, 60, 63-66, 71-78, 79, 80-81 și 83 se aplică în mod corespunzător.

Capitolul VI

Dispoziții finale

93. Odată cu individualizarea creanței printr-un titlu de creanță și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

94. În cazul popririlor asigurătorii, organul de executare silită întocmește Adresa privind transformarea măsurilor asigurătorii în măsuri executorii asupra disponibilităților bănești și/sau Adresa privind transformarea măsurilor asigurătorii în măsuri executorii asupra sumelor datorate debitorului de către terți, după caz.

95. Gestiunea măsurilor asigurătorii se realizează de către fiecare dintre organele fiscale competente într-o evidență specială

ANEXA Nr. 2

ANET¹

¹ Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act administrativ.

Nr. din

Aprobat

Conducătorul organului fiscal competent

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.

REFERAT JUSTIFICATIV

al dispunerii măsurilor asigurătorii

În temeiul prevederilor art. 213 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru debitorul, cu domiciliul fiscal în localitatea, str. nr., cod de identificare fiscală, s-au estimat/stabilit prin³ nr. din data de următoarele obligații de plată constând în:

² Se va menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

³ Se va menționa denumirea actului prin care s-a estimat/stabilit obligația de plată.

Denumirea obligației bugetare	Categoria sumei de plată ⁴	Suma estimată/stabilită (lei)
TOTAL:		

⁴ Se va menționa categoria de sumă: D - debit, M - majorare de întârziere/DO - dobândă, A - amendă, P - penalitate, PI - penalitate de întârziere, PN - penalitate de nedeclarare, după caz.

Întrucât există indicii/elemente care indică pericolul ca debitorul:

- să se sustragă patrimoniul,
- să își ascundă patrimoniul,
- să își risipească patrimoniul,

periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea, este necesară dispunerea de măsuri asigurătorii.

Motivarea necesității dispunerii măsurilor asigurătorii ca urmare a analizării stării de fapt fiscale a debitorului, constatată în urma documentării și/sau a unei inspecții fiscale/verificării situației fiscale personale ori ca urmare a constatării la fața locului, informații cu privire la istoria comportamentului fiscal al debitorului, al reprezentanților legali și asociaților/acționarilor majoritari (mod de declarare și plată, situații de atragere a răspunderii solidare, situații de insolvență sau de insolvabilitate

etc.)

Prezentarea activelor patrimoniale identificate asupra cărora pot fi instituite măsuri asigurătorii:

Bunurile și/sau valorile identificate asupra cărora pot fi instituite măsuri asigurătorii	Datele de identificare Descriere sumară Cantitatea	Valoarea (exclusiv TVA) (lei)
Bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit		
Bunurile care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit		
Bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane, în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele		
Ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246 din Codul de procedură fiscală		
Mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit		
Produce finite		
Bunuri perisabile sau supuse degradării		
Bunuri deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta		
Sume urmăribile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane		
Conturile de disponibilități și de depozite, precum și băncile la care sunt deschise		
TOTAL:		

Prezentarea activelor patrimoniale selectate pentru instituirea efectivă a măsurilor asigurătorii:

Bunurile și/sau valorile asupra cărora se dispun măsuri asigurătorii	Datele de identificare Descriere sumară Cantitatea	Valoarea (exclusiv TVA) (lei)
Bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit		
Bunurile care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit		
Bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane, în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele		
Ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246 din Codul de procedură fiscală		
Mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit		

Produse finite		
Sume urmăribile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane		
Conturile de disponibilități și de depozite, precum și băncile la care sunt deschise		
Bunuri perisabile sau supuse degradării		
Bunuri deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta		
TOTAL:		

Modul de ducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii⁵:

⁵ Se vor bifa căsuțele corespunzătoare în funcție de măsurile asigurătorii ce vor fi dispuse.

Sechestrul asigurător pentru bunuri imobile

Sechestrul asigurător pentru bunuri mobile, inclusiv titlurile de valoare și bunurile mobile necorporale

Poprire asigurătorie asupra sumelor datorate debitorului de către terț

Poprire asigurătorie asupra disponibilităților bănești din conturile bancare

În situația în care valoarea bunurilor pentru care s-a dispus măsura asigurătorie nu acoperă 150% din valoarea sumei estimate/stabilite, iar ulterior emiterii deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii se identifică alte bunuri sau venituri urmăribile, organul de executare va institui sechestrul asigurător cu respectarea limitei de 150% din valoarea sumei estimate/stabilite sau, după caz, va înființa poprirea asigurătorie.

Avizat

Șef serviciu/inspector-șef antifraudă (la nivel direcție)

Numele și prenumele

Semnătura

Întocmit

Numele și prenumele

Semnătura

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 759

1. Denumire: Referat justificativ al dispunerii măsurilor asigurătorii

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.

4. Se utilizează în baza prevederilor art. 213 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se întocmește într-un exemplar de către organul fiscal competent.

6. Circulă: nu circulă.

7. Se arhivează un exemplar la dosarul de control sau dosarul fiscal, după caz.

ANEXA Nr. 3

ANTEX¹

¹ Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act administrativ.

Nr. din

Către, cod de identificare fiscală,² str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul, localitatea, județul, cod poștal

² Se va menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

DECIZIE

de instituire a măsurilor asigurătorii

În temeiul prevederilor art. 213 alin. (2) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta se dispun măsuri asigurătorii, întrucât s-a constatat existența pericolului să vă sustrageți de la urmărire sau să vă ascundeți ori să vă risipiți patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.

Măsurile asigurătorii dispuse au la bază sumele estimate/stabilite prin³ nr. din data de, constând în:

³ Se va menționa denumirea actului prin care s-a estimat/stabilit obligația de plată.

Denumirea obligației bugetare	Categoria sumei de plată ⁴	Suma estimată/stabilită (lei)
TOTAL:		

⁴ Se va menționa categoria de sumă: D - debit, M - majorare de întârziere/DO - dobândă, A - amendă, P - penalitate, PI - penalitate de întârziere, PN - penalitate de nedeclarare, după caz.

Motivarea dispunerii măsurilor asigurătorii:

Informații necesare ducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse:

Bunurile și/sau valorile asupra cărora se dispun măsuri asigurătorii	Datele de identificare Descriere sumară Cantitatea	Valoarea (exclusiv TVA) (lei)
Bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit		
Bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit		
Bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane, în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele		
Ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246 din Codul de procedură fiscală		
Mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit		
Produse finite		
Bunuri perisabile sau supuse degradării		
Bunuri deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta		
Sume urmăribile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane		
Conturile de disponibilități și de depozite, precum și băncile la care sunt deschise		
TOTAL:		

Modul de ducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii⁵:

⁵ Se vor bifa căsuțele corespunzătoare în funcție de măsurile asigurătorii ce vor fi dispuse.

Sechestrul asigurător pentru bunuri imobile

Sechestrul asigurător pentru bunuri mobile, inclusiv titlurile de valoare și bunurile mobile necorporale

Poprire asigurătorie asupra sumelor datorate debitorului de către terț

Poprire asigurătorie asupra disponibilităților bănești din conturile bancare

În situația în care valoarea bunurilor pentru care s-a dispus măsura asigurătorie nu acoperă 150% din valoarea sumei estimate/stabilite, iar ulterior emiterii prezentei decizii se identifică alte bunuri sau venituri urmăribile, organul de executare va institui sechestrul asigurător cu respectarea limitei de 150% din valoarea sumei estimate/stabilite sau, după caz, va înființa poprirea asigurătorie.

Măsurile asigurătorii dispuse se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit dispozițiilor art. 213 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă aducem la cunoștință că, prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.

Măsurile asigurătorii vor fi ridicate de către organul fiscal competent în baza deciziei motivate emise de organul care le-a dispus, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 211 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

În situația în care măsurile asigurătorii au fost luate înainte de emiterea titlului de creanță, acestea încetează dacă titlul de creanță nu a fost emis și comunicat în termen de cel mult 6 luni de la data la care au fost dispuse măsurile asigurătorii. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit până la un an de organul fiscal competent, prin decizie. Organul fiscal are obligația să emită decizia de ridicare a măsurilor asigurătorii în termen de cel mult două zile de la împlinirea

termenului de 6 luni sau un an, după caz, iar în cazul popririi asigurătorii să elibereze garanția, conform art. 213 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Măsurile asigurătorii dispuse, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silite, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplătii, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

În temeiul art. 213 alin. (13) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentei decizii cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, audierea debitorului nu este obligatorie.

Conducătorul organului fiscal competent

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.

Avizat

Șef serviciu/inspector-șef antifraudă (la nivel direcție)

Numele și prenumele

Semnătura

Întocmit

Numele și prenumele

Semnătura

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 759

1. Denumire: Decizie de instituire a măsurilor asigurătorii

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.

4. Se utilizează în baza prevederilor art. 213 alin. (2) și (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se întocmește în două sau trei exemplare, după caz, de către organul fiscal competent.

6. Circulă: un exemplar la debitor.

7. Se arhivează:

– un exemplar la dosarul fiscal;

– un exemplar la dosarul de control, după caz.

ANEXA Nr. 4

ANET¹

¹ Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act administrativ.

Nr. din

Aprobat

Conducătorul organului fiscal competent

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.

REFERAT JUSTIFICATIV

de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii

În temeiul prevederilor art. 213 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru debitorul, cu domiciliul fiscal în localitatea, str. nr., cod de identificare fiscală², a fost emisă Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. din data de

² Se va menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

Având în vedere atât prevederile art. 213 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și faptul că până la data prezentului referat nu a fost emis și comunicat titlul de creanță și ținând cont de următoarele motive:

.....
se impune prelungirea termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii de la data de până la data de

Avizat

Șef serviciu/inspector-șef antifraudă (la nivel direcție)

Numele și prenumele

Semnătura

Întocmit

Numele și prenumele

Semnătura

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 759

1. Denumire: Referat justificativ de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.

4. Se utilizează în baza prevederilor art. 213 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se întocmește într-un exemplar de către organul fiscal competent.

6. Circulă: nu circulă.

7. Se arhivează: un exemplar la dosarul control sau dosarul fiscal, după caz

ANEXA Nr. 5

ANET¹

¹ Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act administrativ.

Nr. din

Către, cod de identificare fiscală², str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul, localitatea, județul, cod poștal

² Se va menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

DECIZIE

de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii

În temeiul prevederilor art. 213 alin. (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta se prelungeste termenul de valabilitate a măsurilor asigurătorii de la data de până la data de, dispuse prin Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. din data de, întrucât, până la data prezentei, nu a fost emis și comunicat titlul de creanță și ținând cont de următoarele motive:

Potrivit dispozițiilor art. 213 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, vă aducem la cunoștință că, prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.

Măsurile asigurătorii vor fi ridicate de către organul fiscal competent în baza deciziei motivate emise de organul care le-a dispus, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 211 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Măsurile asigurătorii dispuse, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silite, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplătii, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.

În temeiul art. 213 alin. (13) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentei decizii cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, audierea debitorului nu este obligatorie.

Conducătorul organului fiscal competent

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.

Avizat

Șef serviciu/inspector-șef antifraudă (la nivel direcție)

Numele și prenumele

Semnătura

1. Denumire: Referat justificativ de ridicare a măsurilor asigurătorii
2. Format: A4/t1
3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.
4. Se utilizează în baza prevederilor art. 213 alin. (7) și art. 214 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.
5. Se întocmește într-un exemplar de către organul fiscal competent.
6. Circulă: nu circulă.
7. Se arhivează: un exemplar la dosarul fiscal sau la dosarul de control, după caz.

ANEXA Nr. 7

ANET¹

¹ Se vor trece sigla conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului și caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea și adresa organului fiscal central emitent al prezentului act administrativ.

Nr. din

Către, cod de identificare fiscală,² str. nr., bl., sc., et., ap., sectorul, localitatea, județul, cod poștal

² Se va menționa: codul numeric personal, numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz.

DECIZIE

de ridicare a măsurilor asigurătorii

În temeiul art. 213 alin. (7) și art. 214 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta se ridică măsurile asigurătorii dispuse prin Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii nr. din data de, constând în:

Bunurile și/sau valorile identificate pentru care se ridică măsurile asigurătorii	Datele de identificare Descriere sumară Cantitatea	Valoarea (exclusiv TVA) (lei)
Bunurile mobile și imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit		
Bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfășurarea activității care constituie principala sursă de venit		
Bunurile mobile și imobile ce se află temporar în deținerea altor persoane, în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing și altele		
Ansamblu de bunuri în condițiile prevederilor art. 246 din Codul de procedură fiscală		
Mașini-unelte, utilaje, materii prime și materiale și alte bunuri mobile, precum și bunuri imobile ce servesc activității care constituie principala sursă de venit		
Produce finite		
Bunuri perisabile sau supuse degradării		
Bunuri deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta		
Sume urmăribile datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane		
Conturile de disponibilități și de depozite, precum și băncile la care sunt deschise		
TOTAL:		

Motivarea ridicării măsurilor asigurătorii³:

³ Se va bifa căsuța în mod corespunzător în funcție de motivele care au generat ridicarea măsurilor asigurătorii.

au încetat motivele pentru care au fost dispuse;

ca urmare a constituirii de garanții prevăzute de prevederile art. 211 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;

titlul de creanță nu a fost emis și comunicat în termen de cel mult 6 luni sau un an, după caz, de la data la care au fost dispuse măsurile asigurătorii și nu au fost sesizate organele de urmărire penală;

în alte condiții prevăzute de lege:

În temeiul art. 213 alin. (13) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului înscris cel interesat poate introduce contestație la instanța de contencios administrativ competentă.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, audierea debitorului nu este obligatorie.

Conducătorul organului fiscal competent

Numele și prenumele

Semnătura

L.S.

Avizat

Șef serviciu/inspector-șef antifraudă (la nivel direcție)

Numele și prenumele

Semnătura

Întocmit

Numele și prenumele

Semnătura

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 759

1. Denumire: Decizie de ridicare a măsurilor asigurătorii

2. Format: A4/t1

3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.

4. Se utilizează în baza prevederilor art. 213 alin. (7) și art. 214 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

5. Se întocmește în două sau trei exemplare, după caz, de către organul fiscal competent.

6. Circulă: un exemplar la debitor.

7. Se arhivează:

– un exemplar la dosarul fiscal;

– un exemplar la dosarul de control, după caz.